

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/247/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717213288
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717213288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne I. B., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpenej JUDr. Máriom Patakym, advokátom so sídlom Hviezdoslavovo námestie 200, 029 01 Námestovo, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 3623417, právne zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, adresa na doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o zaplatenie 885,76 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19Csp/21/2017-96 z 02. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súd p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný j e p o v i n ň ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“), rozsudkom zo dňa 02. 05. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 286,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 286,84 Eur od 19. 08. 2017 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05. 05. 2014 (I. výrok). Ďalej uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 598,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 598,92 Eur od 19. 08. 2017 do zaplatenia z titulom bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 11. 2012 (II. výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že medzi stranami sporu boli uzavreté Zmluvy o úvere s tým, že na základe Zmluvy zo dňa 06. 11. 2012 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.400,- Eur, ktorý sa zaviazala splácať v 60 splátkach a dňa 05. 05. 2014 bola uzavretá ďalšia zmluva o úvere, predmetom ktorej bol úver v sume 1.500,- Eur, s povinnosťou žalobkyne ho splatiť v 48 splátkach. Prvoinštančný súd mal preukázanú žalobkyňou tvrdenú výšku úhrad v sume 2.152,22 Eur zo Zmluvy o úvere zo dňa 06. 11. 2012 a sumu 1.786,84 Eur zo Zmluvy o úvere zo dňa 05. 05. 2014.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 52, § 52a, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 písm. g), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“, resp. „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia

OZ v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády SR“) a konštatoval bezúročnosť a bez poplatkov predmetných spotrebiteľských zmlúv, k uzavretiu ktorých došlo prostredníctvom predtlačeneho formulároveho návrhu zmluvy zo strany žalovaného. Poistenie a doplnkové služby týkajúce sa zmeny výšky splátok, odloženia splátok žalobkyňa nežiadala, nerokovala so žalovaným ani o výške poplatkov za predmetné služby, ktoré boli zahrnuté v predtlačenej formulári. Z predmetných zmlúv vyplynulo, že sa v nich nenachádzali žiadne obchodné podmienky, poisťné podmienky, či iné dokumenty. V prípade posudzovaných úverových zmlúv nebolo individuálne dojednané poistenie a doplnkové služby týkajúce sa zmeny výšky a odloženia splátok, predmetné služby uvedené na predtlačenej formulári žalovaného boli žalobkyni nanútené bez poznania konkrétneho obsahu práv a povinností z nich vyplývajúcich, bez možnosti žalobkyne si uvedené služby zvoliť alebo nezvoliť, a preto išlo o neprijateľné a neplatné zmluvné dojednania podľa § 53 ods. 4 písm. a) a k) OZ. Uvedené doplnkové služby spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. S poukazom na § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v oboch spotrebiteľských zmluvách mali byť poplatky za doplnkové služby a poistenie uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pretože išlo o nanútené služby. Nezahrnutím týchto poplatkov za poistenie, či ďalších doplnkových služieb do celkových nákladov a tiež do RPMN došlo ku klamaniu spotrebiteľky ohľadne sumy akú má celkovo zaplatiť. V prípade Zmluvy o úvere zo dňa 06. 11. 2012 bola celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť uvedená v inej výške ako bola zistená výpočtom počtu a výšky splátok, ktorým táto suma bola o 208,20 Eur vyššia v neprospech žalobkyne a rovnako to bolo aj v prípade Zmluvy o úvere zo dňa 05. 05. 2014, pretože celková suma k zaplaceniu bola uvedená v nižšej sume o 330,24 Eur, než vychádzala pri výpočte počtu a výšky splátok. Námietku žalovaného ohľadne nesprávnej výšky úhrad splátok zo strany žalobkyne prvoinštančný súd nepovažoval v zmysle § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) za účinné popretie skutkového tvrdenia žalobkyne, pretože žalovaný neuviedol vlastné tvrdenie o presnej výške úhrad z jej strany.

4. Na rozhodnutie o trovách konania prvoinštančný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 a plne úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania, event., aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V odôvodnení odvolania namietal záver súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej čiastke splatnej spotrebiteľom, na základe čoho vyhodnotil aj hodnotu RPMN v každej Zmluve o úvere za nesprávnu, ako aj to, že poistenie a ďalšie doplnkové služby neboli individuálne dojednané. Konštatoval, že klient je pri uzatváraní úverovej zmluvy dopytovaný okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok aj k možnosti uzatvorenia poisťného, či iných doplnkových služieb a je len na jeho slobodnom rozhodnutí, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne. Podľa neho si žalobkyňa okrem poistenia mohla zvoliť službu „zmenu výšky a počtu splátok“ a tiež „odložené splátky“ a túto možnosť si v prípade Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zvolila za poplatok 0,30 Eur mesačne ako aj poisťné spoplatnené sumou 3,17 Eur mesačne. Preto bolo nevyhnutné pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 2.695,80 Eur (60 x 44,93 Eur) úhradu za poisťné a tiež za službu možnosti zmeny výšky a počtu splátok. V prípade ďalšej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX si žalobkyňa zvolila poisťné a tiež službu za odložené splátky spoplatnené mesačne sumou 1,49 Eur. Aj u tejto zmluvy bolo potrebné pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 2.657,76 (48 x 55,37 Eur) úhradu za službu odložené splátky, za možnosť zmeny výšky a počtu splátok a za poisťné. Dojednaním poisťného, či inej alternatívnej služby podľa neho nebolo podmienené uzatvorenie úverových zmlúv. V súvislosti so spochybnenou hodnotou RPMN v rozmedzí od - do, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. 11. 2017 sp. zn. 43Co/24/2017, podľa ktorého odvolací súd nesúhlasil s hodnotením súdu prvej inštancie, že označenie údaju RPMN v rozpätí dolnej a hornej hranice nie je v súlade so zákonnou úpravou § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010. Zotrval na závere, že hodnota RPMN je uvedená v Zmluvách o úvere korektne a predmetné zmluvy obsahujú všetky náležitosti požadované zákonom.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Poukázala na žalovaným uvádzané nové skutkové tvrdenia v odvolaní ohľadne spôsobu uzatvárania spotrebiteľských zmlúv, čo je v rozpore s ust. § 366

CSP. Poukázala na nesprávny údaj RPMN, ktorý je klamaním spotrebiteľa a na neprijateľnosť dojednania služieb odkladu, či zmeny výšky a počtu splátok, ktoré poplatky musí spotrebiteľ uhradiť bez ohľadu na to, či tieto služby využije alebo nie. Žalovaný nepreukázal v prípade doplnkových služieb ich individuálne dojednanie. Aj podľa iných súdnych rozhodnutí proti žalovanému uvedenie RPMN v rozpätí od - do nie je v súlade so zákonom a zakladá zákonnú fikciu bezúročnosti spotrebiteľského úveru.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, prvoinštančný súd predmetnú vec skutkovo aj právne správne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd, správne vyhodnotil vykonané dôkazy, a to nielen jednotlivo, ale aj v ich vzájomnej súvislosti podľa § 191 CSP a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti žaloby žalobkyne.

12. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že svoje rozhodnutie založil na konštatovaní, že obidve Zmluvy o úvere majú charakter štandardnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, boli uzavreté podľa zák. č. 129/2010 Z. z. a sú typickými formulárovými zmluvami. Návrhy oboch zmlúv boli vopred pripravené, zaslané žalobkyňi, ktorá nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah, pričom v zmluvách bola nesprávne uvedená výška RPMN. Preto podľa záveru súdu prvej inštancie sú oba úvery bezúročné a bez poplatkov. Poplatky za doplnkové služby a poistenie mali byť uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa, pretože išlo o nanútené služby, k ich individuálnemu dojednaniu nedošlo a ich nezahrnutím do celkových nákladov a tiež do RPMN došlo ku klamaniu žalobkyne - spotrebiteľky akú sumu má za úvery celkové zaplatiť.

13. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských vzťahov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia zmluvy. V zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. je nevyhnutnou podmienkou v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s uvedením všetkých predpokladov použitých pre jej výpočet, ktorej nesprávne uvedenie je sankcionované tým, že takéto zmluvy sa následne podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. považujú za bezúročné a bez poplatkov. Bolo preto povinnosťou žalovaného v Zmluvách o úvere uviesť správnu výšku RPMN. Údaj o RPMN je podstatný pre porovnanie jednotlivých úverových produktov dostupných na trhu, je rozhodujúci pre posúdenie ceny úveru, čo je podstatné pre spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvného vzťahu. Tento údaj sa dá vypočítať pri uzatvorení zmluvného vzťahu a musí byť jednoznačný, určitý a uvedený v správnej výške. Sankcionovanie povinnosti poskytovateľa spotrebiteľského úveru vyplývajúcej zo zák. č. 129/2010 Z. z. uvedenej v § 11 ods. 1 písm. b), že poskytnutý spotrebiteľský ver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, treba považovať za primeranú sankciu dodávateľovi vzhľadom k závažnosti porušenia povinnosti poskytovateľa úveru, ktorou sa zabezpečí cieľ, t.j. ochrana spotrebiteľa a tento následok odradí poskytovateľa úveru od konania, ktoré nezodpovedá cieľu a to, aby spotrebiteľovi bolo umožnené poznať podmienky zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje a rozsah povinnosti plniť (viď rozsudok Súdného dvora Európskej únie z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15). Vzhľadom na uvedené ako aj dôležitosť RPMN, ktorá vlastne zobrazuje cenu poskytnutého úveru, zákonodarca

vyžaduje, aby tento údaj bol v Zmluve uvedený správne, čo v oboch Zmluvách o úvere uzatvorenej medzi stranami sporu nie je.

14. Odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že obidva úvery sú bezúročné a bez poplatkov vzhľadom na nesprávne uvedenú výšku RPMN podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z.. V danom prípade boli uzavreté dve štandardné formulárové spotrebiteľské zmluvy, ktorých text bol vopred žalovaným pripravený a žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do ich obsahu. Odvolací súd s poukazom na § 2 zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza, že poistenie nebolo individuálne dojednané. Zmluvy o úvere uzavreté medzi stranami sporu sú nepochybne zmluvami formulárovými a vyplýva z nich, že poistenie bolo žalovaným vopred stanovené a spotrebiteľka nemala na výber, či poistenie uzavrie alebo nie. Žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala absolútne žiadnu možnosť prejaviť dobrovoľnosť a nemala možnosť vyjadriť nesúhlas v časti poistného, nakoľko mesačné poistné vo výške 3,17 Eur už bolo započítané v mesačnej splátke a to 7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky. Poistné ako také je podľa názoru odvolacieho súdu spotrebiteľovi nanútené, pretože žalovaný, ktorý sprostredkováva poistenie má ekonomický záujem na takomto uzavretí poistnej zmluvy. Z predložených dôkazov nie je zrejmé, že by žalobkyňa mala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy, predovšetkým výšku poplatkov za doplnkové služby (zmena a odklad výšky splátok), či poistenie a získala by u žalovaného úver, ak by žiadala zmeniť obsah zmluvy týkajúci sa uvedených poplatkov a poistného.

15. Za týchto okolností sú správne závery súdu prvej inštancie o tom, že v oboch Zmluvách o úvere nie je uvedená správna výška RPMN, pričom žalovaný nevyvrátil závery prvoinštančného súdu o nesprávnom výpočte RPMN.

a. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval, že nesprávne uvedená RPMN má v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch dôsledok spočívajúci v tom, že takýto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1, písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.), k čomu došlo aj v posudzovanej veci.

16. Čo sa týka nároku žalobkyne, nepochybne ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, jeho právnym základom je plnenie získané bez právneho dôvodu ako zákonný dôsledok - v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru - absencie zákonom požadovaného správneho údajov o RPMN.

17. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vecne správne odôvodnil aj výrok o náhrade trov konania (III. výrok), pretože náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu vrátane závislého výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalobkyňa, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).